

λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὗσ' ἐφαινόμην.
 ὅμως δ' ἔθυον· καὶ γυναικείῳ νόμῳ
 595 ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
 ἔλασκον εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἔδραις
 θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
 καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
 ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
 600 ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν.
 σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
 γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
 ἀπὸ στρατείας ἀνδρα σώσαντος θεοῦ
 πύλας ἀνοίξαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει.
 605 ἡκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
 γυναικα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὔροι μολὼν
 οἴανπερ οὖν ἔλειπε, δωμάτων ούνα
 ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
 καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
 610 οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνον.
 οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
 ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.

ΚΗΡΤΞ.

τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
 οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

615 αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
 τοροῖσιν ἐρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
 σὺ δ' εἰπὲ, οἶρονξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
 εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν
 ἦξει ξὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.

ΚΗΡΤΞ.

620 οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
 ἐσ τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δῆτ' ἀν εἰπὼν κεδνὰ τάληθῆ τύχοις;
 σχισθέντα δ' οὐκ εὑκρυπτα γίγνεται τάδε.

ΚΗΡΤΞ.

ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαικοῦ στρατοῦ,